

Krive note

Dani kad nam ništa ne ide od ruke

Naiđe nam dan u životu kada nam ništa ne polazi za rukom. Nekako to počne sa nevažnim sitnicama, a završi na mnogo većim i važnijim stvarima.

Ponekad na sve tek **odmahnemo rukom**, međutim, često nas dovede do bezvoljnosti, čak i tjeskobe.

Pa kako i ne bi kad je takvo što napose nepodnošljivo.

Jednostavno nam se zareda loše za lošim i tada užasan dan vrlo lako pretvorimo u još užasniji, samim svojim ponašanjem, odnošenjem i prihvaćanjem takvoga dana.

Nije to ništa nenormalno, pa ni čudno.

Okruženi smo mnogim **negativnim vijestima**, nedaćama koje su zahvatile svijet. Oko nas se redaju mahom crne priče o bolestima, ratovima, nesrećama... Onda, možda čak nesvjesno usadimo u sebe misao da nismo ni imuni ni pošteđeni. I

prihvatimo tu "činjenicu".

Nismo mi nikakvi super junaci da bismo tek tako sve podnijeli i odagnali tjeskobu u sebi bez posljedica, a nismo ni strojevi da bismo mogli previdjeti osjećaje.

Itekako osjećamo, između ostalog i tjeskobu. Ona je poput našega suputnika koji se ponekad u ogromnoj mjeri "javi", a potom i manifestira u nama.

Bez dileme, ljudi smo pa je i očekivano da ćemo proživljavati i dobre i užasne dane.

Teško se onda oduprijeti i nositi se s tim, rekla bih, među težim, osjećajem. Često nas dovede do toga da pomislimo kako gubimo tlo pod nogama. Čini nam se da se nikada nećemo riješiti [tjeskobe](#).

A onda, naravno, takva misao sa sobom povuče još jači osjećaj, još teži i na koncu, korak po korak dođemo do litice i bez pravog otpora padnemo.

Ali što onda učiniti i kako barem malo **olakšati takve dane**?

Za početak bismo trebali biti svjesni da su upravo neizbježni i da ćemo ih "susretati" u životu.

Kada smo toga svjesni, na jedan smo način pripremljeni, a samim time i jači.

Zvuči čudno? Ta tko još želi pomišljati da će mu doći težak dan? Ali prihvatili to ili ne, jednostavno je tako.

Stoga, budite ih svjesni i trezvenije im pristupite kako biste ih čim prije okončali.

Ako imate problem s takvim danima i ne možete se nositi sa njima, pomislite da jedan ili nekolicina dana ne sačinjava čitav vaš život. I ako ništa drugo, proživite ih sa prkosom, sa nedvojbenom istinom da će biti i da mora biti bolje.

Kako za gotovo sve nedaće u životu imam spremnu vlastitu misao

koja mi itekako pomaže, tako su se našle i za ovu, čak dvije, jer da, naiđu mi i tjeskobni dani. Njih nazivam samo krivim notama, prolaznim notama.

Pa kažem:

“Ponekad se u skladbi života zalomi kriva nota. Važno je tada nastaviti ‘svirati’ kao da se ništa nije desilo, jer jedna nota ne čini cijelu skladbu.”

Slažete li se? Ako ne, pomislite da je ionako sve prolazno:

“U životu sve prolazi, ponekad nam je žao, ali ponekad smo sretni zbog toga. Kako prolazi dobro, tako prolazi i loše... važno je da postoji ravnoteža.”

Zato, kakav god vam je dan, **držite se svoje “skladbe”**; krive note ćete nesumnjivo zaboraviti, možda već danas.